

ΠΟΛΕΜΑ ΧΑΜΗΛΑ ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΕΞΟΥΜΕ!

ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΜΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ANTIFA NORTH

Το καλοκαιράκι είχε ήδη μπει δυναμικά κι έτσι τα μέλη της συντακτικής ομάδας του περιθωριακού εντύπου το οποίο κρατάτε στα χέρια σας δεν υπήρχε περίπτωση να χάσουν ευκαιρία για λίγη δροσιά. Βρεθήκαμε, λοιπόν, στο Χαλάνδρι. Αφορμή ήταν το κάλεσμα του Antifa North για δημόσια εκδήλωση με θέμα την εγκληματοποίηση της εργατικής νεολαίας (εικ. 1 & 2). Απολαμβάνοντας την υποφερτή θερμοκρασία του προαστίου, παρακολουθήσαμε δίχως να στάζουμε τι είχαν να πουν οι σύντροφοι κι οι συντρόφισσες σχετικά με ένα ζήτημα που η κοινότητα Athens Antifa το 'χει δουλέψει συστηματικά μέσα στη σεζόν, η οποία

λογικά την ώρα που εσείς διαβάζετε αυτές τις γραμμές έχει ήδη λήξει προ πολλού.

Κι όμως, παρότι στα έντυπα της χρονιάς που μας πέρασε έχουμε αφιερώσει πολύ μελάνι γύρω απ' τους τρόπους με τους οποίους το κράτος επιτίθεται στην εργατική νεολαία, η εκδήλωση του Antifa North μάς έβαλε σε χρήσιμες σκέψεις. Νομίζουμε, μάλιστα, ότι κάποιες από αυτές μπορεί να φανούν χρήσιμες και σε άλλους σαν κι εμάς. Ανθρώπους, δηλαδή, που προσπαθούν να οργανωθούν τοπικά κόντρα σε μεγαλεπήβολα κρατικά σχέδια.

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕΝ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Όπως επισήμαναν οι σύντροφοι απ' τα Βόρεια, η «νεανική εγκληματικότητα», στην οποία έχουμε μαθητεύσει ταχύρρυθμα πλην καταναγκαστικά τους τελευταίους μήνες, δεν είναι μια προσπάθεια των ειδικών ή των δημοσιογράφων να περιγράψουν ένα πραγματικό φαινόμενο. Αντιθέτως, είναι η κωδική ονομασία που χρησιμοποιεί το ελληνικό κράτος για ένα από τα σχέδια επιβολής της πειθαρχίας στο εσωτερικό του, ενώ βρίσκεται σε πυρετώδη πολεμική προετοιμασία. Αυτό το σχέδιο, λοιπόν, περιλαμβάνει την κατασκευή ενός προβλήματος «βίας» και «παραβατικότητας» με επίκεντρο την εργατική νεολαία. Κι έπειτα, τη χρήση αυτού του κατασκευασμένου προβλήματος ως αφορμή, προκειμένου η ίδια η εργατική νεολαία να χτυπηθεί αλύπητα, ώσπου να μάθει να υπάρχει πειθαρχημένα.

Αυτή η κρατική επίθεση έχει συγκεκριμένη μεθοδολογία. Όπως εύστοχα εκτέθηκε στην εκδήλωση που παρακολουθήσαμε, το πράγμα πάει συνήθως ως εξής: τα media πάσης φύσεως αναλαμβάνουν να κατασκευάσουν το πρόβλημα· η αστυνομία αναλαμβάνει να το διαχειριστεί με ελέγχους, προσαγωγές, συλλήψεις και κατηγορίες, πάντα σε φιγούρες ταξικά προσδιορισμένες· άλλοι μηχανισμοί του κράτους φροντίζουν η εποπτεία και η παρέμβασή του να διεισδύει σε τόπους όπου οι ένστολοι δεν μπορούν απαραίτητα να φτάσουν (σκεφετείτε τους δασκάλους και το προαύλιο ή τους κοινωνικούς λειτουργούς και το σαλόνι)· οι ειδικοί, τέλος, επιφορτίζονται με το να προσδίδουν στην όλη διαδικασία επιστημονική βάση και να την καθιστούν αδιαμφισβήτητη.

Όλα αυτά, λίγο έως πολύ, ενδέχεται να τα έχετε ξανασυναντήσει στα κείμενά μας. Αυτό, όμως, είναι και το σημείο στο οποίο ξεκίνησε το ζουμί της εκδήλωσης που είχε ετοιμάσει το Antifa North. Οι σύντροφοι κι οι συντρόφισσες υποστήριξαν ότι δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε την κρατική επίθεση σαν κάτι αφηρημένο. Το αντίθετο, μάλιστα. Κάθε τμήμα της μεθοδολογίας της, έχει τοπικές απολήξεις, εμπλέκει πραγματικούς ανθρώπους σε αληθινές γειτονιές με συγκεκριμένο τρόπο.

**ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ:
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΣ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ
ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ**

ΑΝΑΡΤΗΣΤΕ ΚΙ ΕΞΕΙΓΜΕΝΟΙ γιαν οι ανάλυτοι που κυκλοφορούν στους δρόμους και τις πλατείες των γετονιών μας παρουσιάζονται ως κινεσμοί απόγονοι του Αλ Κομάνο. Γιατί οι δημοσιογράφοι μιλούν για τα στοιχεία μας ως κινεσμοί μεταφρασμένοι σε φιλικά μονομαχίες πιο ανήλικες κι απ' το Κολοσσαίο. Γιατί η αστυνομία επιτρέπει τα μέρη που αρθροζουμε τόσο ασφακικά σαν να 'χε μάθος γίνει κάποια μαζική απόδραση παρανομών και παρανομιών από φυλακές κρητικής ασφαλείας. Γιατί οι ψυχολόγοι κι οι κοινωνικοί λειτουργοί αποκλειστικά τις οικογένειες της εργατικής τάξης και οι αστυνομικοί τους θέλουν να αναβιβάζουν τον επίσημο serial killer.

Ε ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΜΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΜΑΤΕ. Κι όμως δεν είναι επειδή εθονικά εκτείνουμε κάποια «νεανική παραβατικότητα». Είναι επειδή το κράτος έχει άσχημα σχέδια για λειτουργία μας. Κι η «νεανική παραβατικότητα» δεν είναι παρά ένα εργαλείο που χρησιμοποιείται στην προσπάθειά του να ης στους νεότερους από εμάς ότι θα πρέπει να το δουλεύουν, αλλά και σ' όλους μας ότι καλό θα κάνουμε να πληροφορηθούμε σ' αυτά τα σχέδια. Στις δόσεις ταχτες, στις σκαπτά δουλειές, στην υποτίμηση, στο άγχος και στα όρια.

ΑΛΛΑ Η ΑΠΕΙΡΧΑΡΧΙΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΜΑΣ! Στο αίμα όλων εκείνων που μεταβλήθηκαν κι επιδιώκουμε μέσα στην πόλη. Πρέπει λοιπόν να βρούμε τον τρόπο να την αντιστήσουμε. Να την οργανώσουμε, ώστε να είναι συμπαράστα τα φρούρα λάγια των ρουφάντων που θέλουν να μας βγάλουν εγκληματίες. Να την αντιστήσουμε, ώστε να είναι πάντοτε απολύτως για εκείνους που μας έχουν βάλει στο μάτι. Κι αυτό είναι που θα δουλεύουμε.

**ΚΥΡΙΑΚΗ 23.6, 20:00
ΚΑΤΩ ΧΑΛΑΝΔΡΙ,
ΜΠΑΣΚΕΤΑΚΙ ΚΟΔΡΟΥ & ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ**

Εικ.1-2. Στα αριστερά, η αφίσα της εκδήλωσης που στάθηκε αφορμή για αυτό το κείμενο. Στα δεξιά, η εκδήλωση εν εξελίξει.

Κοινώς: απαραίτητο να κατανοείς θεωρητικά την λειτουργία των media, αλλά ζωτικό να μπορείς να εντοπίσεις πώς ο τοπικός τύπος συνδράμει στην κατασκευή του προβλήματος «νεανική εγκληματικότητα» στα μέρη σου με χειροπιαστά παραδείγματα (εικ. 3). Επίσης, χρήσιμο να έχεις εικόνα για τα αστυνομικά σχέδια σε εθνικό επίπεδο, αλλά εξαιρετικά σημαντικό να εντοπίζεις τους ειδικούς τρόπους με τους οποίους λειτουργούν στις γειτονιές που ξέρεις απ' έξω κι ανακατωτά (εικ. 4 & 5). Παρομοίως, κομβικό να γνωρίζεις ποιοι είναι αυτοί που πλαισιώνουν την κρατική επίθεση από το δικό τους μετερίζι, όταν μπορείς να τους ταυτίσεις με πρόσωπα και ομαδοποιήσεις που λόγω εγγύτητας είσαι εξοικειωμένος με τα συμφέροντά τους, τις επιδιώξεις τους και τους τρόπους οργάνωσής τους (εικ. 6). Και φυσικά, διαφωτιστικό να παρακολουθείς την «επιστημονική τεκμηρίωση» των κρατικών σχεδίων όταν αυτή αποπειράται να μιλήσει για φιγούρες και για τόπους που εσύ τους ζεις καθημερινά και είσαι γνώστης των φανερών και των κρυφών τους όψεων (εικ. 7).

Κοντολογία, για μια αντιφασιστική οργάνωση με τοπική αναφορά, δεν αρκεί η γενική εικόνα, δεν αρκεί η αντίληψη της κρατικής επίθεσης σαν να εξε-

λίσσεται σε κάποιον αόριστο χώρο. Αφενός γιατί πολύ απλά κάθε κρατικό σχέδιο ξεδιπλώνεται πάνω στα καθόλου αόριστα κεφάλια μας κι αυτά κυκλοφοράνε στις καθόλου αόριστες γειτονιές μας. Κι αφεντέρου, γιατί οι οργανωμένοι κι οι οργανωμένες έχουν πολλά να κερδίσουν όσο περισσότερο διαλύουν αυτήν την αοριστία. Τι πολλά; Θα σας πούμε αμέσως!

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΦΙΛΟΥΣ ΚΙ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΝΕΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

Πολλοί και πολλές από εμάς έχουμε συμμετάσχει στο παρελθόν σε προσπάθειες τοπικής οργάνωσης που ευγενικά θα τις χαρακτηρίζαμε κάπως άστοχες. Συλλογικότητες και ομάδες, δηλαδή, που αντί να ανακαλύπτουν δικά τους θέματα και να αντιπαρατίθενται με κοντινούς τους εχθρούς, καταλήγουν απλώς να λειτουργούν ως αγωγός των ζητημάτων του «πολιτικού κέντρου» σε κάποια γειτονιά. Η αριστερά του κράτους, δηλαδή, επιλέγει τα θέματα που αξίζουν ενασχόληση και δημιουργεί γύρω της ένα σωρό από δορυφόρους για να τα μεταφέρουν

“Κόλαση” κάθε βράδυ για τους κατοίκους της οδού Κόδρου

26-10-23 // ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εικ. 3. Επιπλέον πλεονέκτημα του να γνωρίζεις ποιους συγκεκριμένους χώρους βάζει στο στόχαστρο ο τοπικός τύπος; Μπορείς να βρεις νέα μέρη για εκδηλώσεις! Η συγκεκριμένη, για παράδειγμα, έγινε από το antifa north σε ένα πάρκο που οι ντόπιοι δημοσιογράφοι είδαν όνειρο ότι αποτελεί κάποιου είδους εστία ανομίας. Η επιτόπια παρατήρηση, βέβαια, δεν μας άφησε και ιδιαίτερα φοβισμένους. Κι ακόμα, μας έδειξε ότι κι οι ίδιοι οι γονείς με τα πιτσιρικάκια που ήταν στον χώρο την ώρα της εκδήλωσης, δεν πρέπει να 'χουν όλοι την ίδια γνώμη για το ζήτημα. Κοινώς, κάποιοι έκατσαν μέσα πίνοντας μπίρα και παρακολουθώντας όσα λέγονταν από απόσταση και κάποιοι άλλοι απομακρύνθηκαν επιδεικτικά μην κολλήσουν εγκληματικότητα τα παιδιά τους

στα διάφορα σημεία της πόλης. Με απλά λόγια: διαδηλώνουν στο Σύνταγμα για το τάδε νομοσχέδιο; Ας πούμε κι εμείς κάτι γι' αυτό στη γειτονιά μας.

Αυτή η λογική, όπως αναμφίβολα θα έχει συνειδητοποιήσει οποιοσδήποτε μοιράζεται παρόμοιες εμπειρίες, έχει σοβαρά προβλήματα. Βασικό εξ αυτών είναι ότι μοιάζει απίθανο έως και ακατόρθωτο να καταφέρεις να προσεγγίσεις ανθρώπους της γειτονιάς όταν αυτό που τους λες δεν έχει καμία αναφορά στην καθημερινότητά τους, στα ζόρια τους και σε αυτά που τους καίνε. Πώς να το πούμε; Ο πιτσιρικάς στην πλατεία κι η σερβιτόρα στο συνοικιακό μπαρ ίσως και να μην καίγονται για τα ζητήματα που η αριστερά έχει επιλέξει να βρίσκονται στην κορυφή της ατζέντας. Η επικοινωνία με αυτές τις φιγούρες γίνεται επομένως εξαιρετικά δύσκολη όταν αυτά είναι που χρησιμοποιούνται ως όχημα κι οι σχετικές προσπάθειες των οργανωμένων αντιμετωπίζονται συχνά με αδιαφορία.

Το ακόμη χειρότερο είναι ότι η αδυναμία επικοινωνίας οδηγεί στο να απαξιώνουν οι οργανωμένοι όλες αυτές τις φιγούρες ως «απολιτίκ». Κι όμως κατά τη γνώμη μας δεν είναι καθόλου έτσι. Στη γειτονιά παίζουν πραγματικά ζόρια, πολιτικά ζόρια και όλα τους έχουν ονοματεπώνυμο. Το ονοματεπώνυμο του μπάτσου που δεν αφήνει την πλατεία σε ησυχία, του αφεντικού που πληρώνει σκατά, του ρου-

φίανου που είναι πάντα με το τηλέφωνο στο χέρι, του καθηγητή που δεν σταματάει το κήρυγμα, του φασίστα που έχει πάρει αέρα, του δημοσιογράφου που εξαπολύει κατηγορίες, του δημάρχου που έχει εμμονή με τις αναπλάσεις και η λίστα δεν έχει τελειωμό. Εννοείται ότι όλα τα παραπάνω εντάσσονται σε μεγαλύτερα κρατικά σχέδια. Αλλά πόσο πιο εύκολο είναι να μιλήσεις για αυτά με τρόπο ενδιαφέροντα όταν παύεις να τα αντιμετωπίζεις σαν να είναι αποκλειστικά και μόνο αφηρημένα;

Να, λοιπόν, το πρώτο όφελος από την προσέγγιση που συζητήθηκε στην εκδήλωση του Antifa North. Εντοπίζοντας τις τοπικές απολήξεις των κρατικών σχεδίων και εστιάζοντας σε αυτές με τρόπο συγκεκριμένο, μια τοπική ομάδα μπορεί να ακονίσει τον πολιτικό της λόγο, να τον κάνει κατάλληλο για κουβέντα στα όρθια χωρίς βαρύγδουπες διατυπώσεις και τελικά να προσεγγίσει ένα κάρο ανθρώπους που με τα παραδοσιακά εργαλεία μπορεί να μοιάζουν απάθειες και εδώ που τα λέμε έχουν τους λόγους τους να είναι. Στο θέμα μας, την εγκληματοποίηση της εργατικής νεολαίας δηλαδή, σκεφτείτε πόσο δύσκολα θα ανοίξεις μια κουβέντα αν ξεκινήσεις λέγοντας «Το κράτος μάς στοχεύει με συγκεκριμένη μεθοδολογία κι η αστυνομία αποτελεί κομμάτι της» και πόσο εύκολα θα ανοίξει η συζήτηση αν αρχίσεις λέγοντας «Ρε, τι σκάλωμα έχουν φάει οι μπάτσοι και την πέφτουν κάθε δυο βράδια στην πλατεία μας;».

Αλλά δεν είναι ότι το να προσεγγίζεις τα θέματα με αυτόν τον τρόπο σε κάνει μονάχα πιο κοινωνικό. Είναι επίσης ότι σου ανοίγει κι έναν ολόκληρο ωκεανό από τρόπους να προσεγγίζεις την τοπική δράση. Διότι τα κρατικά σχέδια, στην ολότητά τους, είναι πράγματι τεράστια. Η εγκληματοποίηση της εργατικής νεολαίας, λόγου χάρη, εμπλέκει δεκάδες μηχανισμούς, εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, εξελίσσεται σε αμέτρητους τόπους την ίδια στιγμή κι έχει φοβερή δύναμη. Πώς να τα βάλεις με αυτόν τον δαίμονα που μοιάζει άτρωτος; Εύκολο να δελεάζεται κανείς να παραδοθεί στην απελπισία, όταν έρχεται αντιμέτωπος με τέτοια αμείλικτα ερωτήματα.

Ε, το να ανακαλύπτεις τις τοπικές απολήξεις των κρατικών σχεδίων είναι αντίδοτο σ' αυτήν την απελπισία. Κοιτώντας την πολιτική οργάνωση μέσα από αυτό το πρίσμα μαθαίνεις ότι, μπορεί πράγματι να μας στοχεύουν σχηματισμοί των οποίων το μέγεθος και την ιστορία δυσκολευόμαστε καλά-καλά να αντιληφθούμε, αλλά στις γειτονιές μας φτάνουν με συγκεκριμένη μορφή και αποκτούν συγκεκριμένες εκφράσεις. Αυτά τα τελευταία, αν το καλοσκεφτούμε, δεν είναι και τόσο άτρωτα.

Σε ό,τι αφορά και πάλι το θέμα «νεανική εγκληματικότητα» είναι πράγματι πολύ δύσκολο μια τοπική ομάδα να οραματιστεί να κλονίσει την κεντρική αφήγηση όπως έχει κατασκευαστεί μέσα από τόνους σάλιου, μελάνης και πίζελ από ολόκληρο το μηντιακό σύστημα. Μπορεί όμως να σκεφτεί να αφισκοκλήσει ενάντια σε ένα συγκεκριμένο άρθρο της τοπικής εφημερίδας και να το καταδείξει ως μια μαρούφα και μισητή. Μπορεί να φέρει σε δύσκολη θέση έναν συγκεκριμένο δήμαρχο που το 'χει πάρει πατριωτικά το ζήτημα και δεν σταματάει τα λογύδρια.

Συγκροτήθηκε το Τοπικό Συμβούλιο Πρόληψης της Παραβατικότητας

Εικ. 7. Πάμε πάλι: άλλο να 'χεις να τα βάλεις με την Εθνική Επιτροπή για την Παραβατικότητα των Νέων και άλλο να έχεις απέναντί σου το Τοπικό Συμβούλιο, το οποίο απαρτίζεται από ανθρώπους που κατοικούν στη γειτονιά, που θα δουν τα συνθήματα και τις αφίσες σου στον τοίχο. Όλο και κάτι έξυπνο θα μπορούσε να επιπυθεί για την αφεντιά τους, ειδικά για τους συγκεκριμένους που αν κρίνουμε απ' την φωτό του άρθρου που ανακοίνωνε τη σύστασή τους είναι ορκισμένοι οπαδοί των Γουίλσον και Κέλινγκ και έχουν μπερδέψει τον Χολαργό και τον Παπάγο με το Μπρονξ και το Χάρλεμ.

Μπορεί να παρέμβει σε μια συγκεκριμένη πλατεία, να υπερασπιστεί τους θαμώνες της και την περηφάνια τους απέναντι στις αστυνομικές επιχειρήσεις. Και πάει λέγοντας. Το πιάσατε το νόημα. Αν νομίζουμε ότι θα τα βάλουμε με τα κρατικά σχέδια κατά μέτωπο, μάλλον πάμε χαμένοι. Ροκανίζοντάς τα, όμως, σε σκοτάδια που τα γνωρίζουμε σαν την παλάμη μας, μπορούμε να πετύχουμε πολλά.

Προσοχή εδώ, προτού προχωρήσουμε παρακάτω. Αυτό που θέλουμε να προτείνουμε, δεν είναι να αδιαφορεί κανείς για τη μεγάλη εικόνα των κρατικών σχεδίων, για τους στόχους τους και τη μεθοδολογία τους, ούτε και σε αυτό κατέληγε η εκδήλωση στα Βόρεια. Σε καμία περίπτωση. Αν δεν τα βάλουμε στο μικροσκόπιο όλα αυτά, είναι απλώς αδύνατον να τα κάνουμε πεντάλεπτη κουβέντα στην πλατεία ή έξυπνο σύνθημα σε τοίχο ή πετυχημένη παρέμβαση στους δρόμους της γειτονιάς. Λέμε, όμως, ότι αφού οικοδομήσουμε συλλογικές γνώμες για τα σχέδια αυτά που μας στοχεύουν, πρέπει έπειτα να μπορούμε να πάμε ένα βήμα παραπέρα. Να ακαλύψουμε απλά λόγια για να τα κουβεντιάσουμε με τους ομοίους μας, όπως επίσης και να ανακαλύψουμε εχθρούς στα μέτρα μας και τρόπους να τους επιτεθούμε.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΤΟ ΣΚΕΦΤΟΜΑΣΤΕ: ΑΥΤΟ ΤΟ 'ΧΟΥΜΕ ΞΑΝΑΖΗΣΕΙ!

Εν τω μεταξύ, καθώς η ώρα περνούσε, η θερμοκρασία έπεφτε και η συζήτηση στο Χαλάνδρι εξελισσόταν, σκεφτήκαμε και το εξής: αυτά τα οποία μας έκαναν εντύπωση και θεωρήσαμε σημαντικά, δεν είναι ακριβώς πρωτόγνωρα. Συγκεκριμένα, δεν είναι

Νέα Ιωνία: Απετράπη οπαδικό επεισόδιο - 87 συλλήψεις πριν από ποδοσφαιρικό αγώνα

Κατασχέθηκαν φωτοβολίδες, κροτίδες, λίμα, σίδερο και ναρκαωτικά, όπως αναφέρει στη σχετική ανακοίνωσή της η Αστυνομία.

48" χρόνος ανάγνωσης • Ακούστε το άρθρο

Αστυνομική επιχείρηση στην Αγία Παρασκευή για την πρόληψη της παραβατικότητας των ανηλίκων

Πρωτοβουλία / AP

NEWSROOM IEFIMERIDA.GR
04/11/2022 12:58

Ειδική επιχειρησιακή δράση για την πρόληψη της παραβατικότητας των ανηλίκων πραγματοποιήθηκε χθες το βράδυ στην περιοχή της Αγίας Παρασκευής από την Υποδιεύθυνση Προστασίας Ανηλίκων.

Εικ. 4-5. Είναι πράγματι διαφορετικό για μια τοπική ομάδα να γνωρίζει τα απόλυτα νούμερα που παράγουν οι επιχειρήσεις της αστυνομίας απέναντι στην εργατική νεολαία, δηλαδή τον συνολικό αριθμό των ελέγχων ή των συλλήψεων. Και διαφορετικό να ξέρει ότι ένα κομμάτι όλης αυτής της μπάτσοικης δουλειάς έχει γίνει στις γειτονιές της και έχει ταλαιπωρήσει και στριμώξει συγκεκριμένους ανθρώπους. Δείτε για παράδειγμα τα δύο παραδείγματα που αναφέρθηκαν από τους συντρόφους στα Βόρεια κατά την διάρκεια της εκδήλωσής τους. Προληπτικές προσαγωγές στο σωρό πριν από τοπικό ντέρμπι στη Νέα Ιωνία και επιχείρηση μαζικών ελέγχων στην Αγία Παρασκευή. Δεν αξίζει να περάσεις αυτές τις επιθέσεις των μπάτσων ένα χεράκι αν είσαι πυρήνας γειτονιάς; Δεν αξίζει να βρεις εκείνους που φάγανε το πέσιμο και να μάθεις την γνώμη τους; Φυσικά κι αξίζει!

η πρώτη φορά που κουβεντιάζουμε ότι ο τρόπος να εναντιωθείς σε μεγάλα κρατικά σχέδια, είναι να πιάνεις το νήμα από τις τοπικές τους απολήξεις.

Παράδειγμα πρώτο, από το κοντινό παρελθόν. Η Χρυσή Αυγή υπήρξε, μεταξύ άλλων, μια κρατικά ορ-

ΣΕ ΕΞΑΡΣΗ Η ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΣΥΜΠΛΟΚΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ - ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ
ΚΥΡΙΑΚΟ
6
από τις

08:16 της επόμενης Κυριακής. Την ίδια ώρα, οι 5 υποψήφιοι συνεχίζουν την προεκλογική τους εκστρατεία

Εικ. 6. Οι φίλοι των μπάτσων στις γειτονιές δεν είναι αφηρημένες οντότητες, είναι πολύ συγκεκριμένοι άνθρωποι. Κι επειδή οι συγκεκριμένοι άνθρωποι συνήθως είναι εγωιστικά κοπρόσκυλα, οι οργανώσεις τους είναι πάντα κομματάκι εύθραυστες. Πάρτε ως παράδειγμα το Κηφισιά Watch, το οποίο συζητήθηκε στο Χαλάνδρι και του οποίου ο αρχηγός είναι αυτός που μιλάει στο τηλέφωνο, στο παραθυράκι. Πρόκειται για ένα μάτσο ρουφιάνους χωρίς στολή που περιπολούν και παρενοχλούν παρέες πιτσιρικάδων. Πόσο θα άντεχαν πριν αρχίσουν να αλληλοσφάζονται αν κάποιος αναδείκνυε τα υλικά συμφέροντα πίσω από τις ενέργειές τους, αλλά και την προσκόλλησή τους στην ζεστή κρατική αγκαλιά δίχως την οποία δεν μπορούν να διοργανώσουν ούτε παιδικό πάρτυ; Κατά την γνώμη μας, όχι πολύ.

γανωμένη προσπάθεια ελέγχου και πειθαρχησης της εργατικής τάξης. Ήταν κι αυτή μια πραγματική επίθεση εναντίον μας που είχε μέσα της, πέρα από τους φασίστες, ένα σωρό κρατικούς υπαλλήλους, ρουφιάνους, δημοσιογράφους, ειδικούς και δεν συμμαζεύεται. Και τότε, φάνταζε κάπως απελπιστικό να πρέπει να τα βάλεις με όλη αυτή την συσσωρευμένη εργασία κατά μέτωπο. Και τότε, όσοι κι όσες ήμασταν οργανωμένοι σε antifa ομάδες δοκιμάσαμε μια διαφορετική τακτική. Δηλαδή, δουλειά στις γειτονιές. Σαν να λέμε, αντί να αναλογίζεσαι πώς θα την πέσεις στα κεντρικά γραφεία των ναζί ή πώς θα εξαφανίσεις τα ηγετικά τους στελέχη, πολύ χρησιμότερο ήταν να συνειδητοποιήσεις ότι κι αυτή η μάχη έχει την τοπική της έκφραση και εκεί το πλεονέκτημα δεν είναι καθόλου δεδομένο ότι το έχει ο αντίπαλος. Οπότε ξαμολούθηκαμε στις γειτονιές μας και το κάναμε πράξη. Είδαμε με τα μάτια μας ότι η αντιπαράθεση στην οποία συμμετείχαμε οργανωμένα δεν είχε καθόλου απελπιστικά αποτελέσματα. Αντιθέτως, μπορούσες να κυριαρχήσεις στους τοίχους μιας συνοικίας με σπρέι και με αυτοκόλλητα εξαφανίζοντας έως και τελειώς τους φιλόδοξους εκπροσώπους του κρατικού σχεδίου Χρυσή Αυγή. Μπορούσες να διοργανώσεις διαδηλώσεις τοπικού επιπέδου κομματιάζοντας την κατασκευασμένη εικόνα παντοκρατορίας των φασιστών γειτονιά τη γειτονιά. Ένας ολόκληρος ωκεανός από τρόπους να δράσεις τοπικά μάς ανοίχτηκε πράγματι απ' αυτήν την επιλογή να εστιάσουμε στις τοπικές απολήξεις ενός μεγάλου κρατικού σχεδίου, όπως το είπαμε και προηγούμενος.

Παράδειγμα δεύτερο, πιο πρόσφατο. Η καραντίνα είχε ως αναπόσπαστο κομμάτι της την επιβολή της πειθαρχίας στα κατώτερα στρώματα της ελληνικής

κοινωνίας. Κι αν το σχέδιο Χρυσή Αυγή φάνταζε μια φορά ανυπέβλητο, το σχέδιο απαγόρευσης της κυκλοφορίας φάνταζε δέκα φορές πιο καθολικό. Και πάλι, όμως, υπήρχαν τρόποι να του αντιπαρατεθούμε, αρκεί οδηγός να μην ήταν η κατά μέτωπο επίθεση στις απαγορεύσεις αλλά η διαρκής, καθημερινή τους αμφισβήτηση στο μικροεπίπεδο. Το σπάσιμο της κρατικής προσταγής δεν έγινε πράξη με κάποια μεγαλειώδη διαδήλωση στο Σύνταγμα αλλά στενό το στενό, πάρκο το πάρκο και παρέα την παρέα. Ήμασταν κομμάτι αυτής της απειθαρχίας που δοκίμασε τα όρια των κρατικών σχεδίων. Για μια ακόμη φορά, ανακαλύψαμε ότι υπήρχαν μικροί τρόποι να κάνεις πολιτική με βαρύτητα από του φάνταζε αδιανόητο ακόμα και να το βγεις από το σπίτι. Κι ακόμα ότι αν εμπλεκόσουν σ' αυτήν την γενικευμένη διαδικασία καθημερινής αμφισβήτησης μπορούσες να γνωρίσεις ένα σωρό φιγούρες που καθόλου «απολιττικ» δεν ήταν, να έρθεις κοντά τους και να διδαχθείς νέα πράγματα από αυτές.

Τελικά, η εκδήλωση που διοργάνωσε το Antifa North μάς θύμισε την αξία που είχε πάντοτε η μάχη απέναντι στα κρατικά σχέδια όταν μπορεί να γίνει συγκεκριμένα λόγια και να έχει ένα καθημερινό διακύβευμα σε μια γειτονιά. Νομίζουμε ότι, καθώς έρχονται δύσκολοι καιροί, θα πρέπει να μην αφήνουμε αυτή την αντίληψη να χαθεί, αντιθέτως να την φέρνουμε διαρκώς στην επιφάνεια και να την αξιοποιούμε. Θα μας γνωρίζει αναμφίβολα με καινούριο κόσμο, θα μας διδάσκει νέες οπτικές να βλέπουμε τον κόσμο, θα μας εξοπλίζει με ευφάνταστους τρόπους να εναντιωνόμαστε στο κράτος και τα σχέδιά τους. Κι αν αυτό δεν είναι ελπιδοφόρο σε καιρούς ασφυξίας, ε τότε δεν ξέρουμε τι άλλο μπορεί να είναι!